در آستانه معرفی کابینه دولت چهاردهم مطرح شد

وزیر بهداشت، الزاما باید پزشک باشد؟

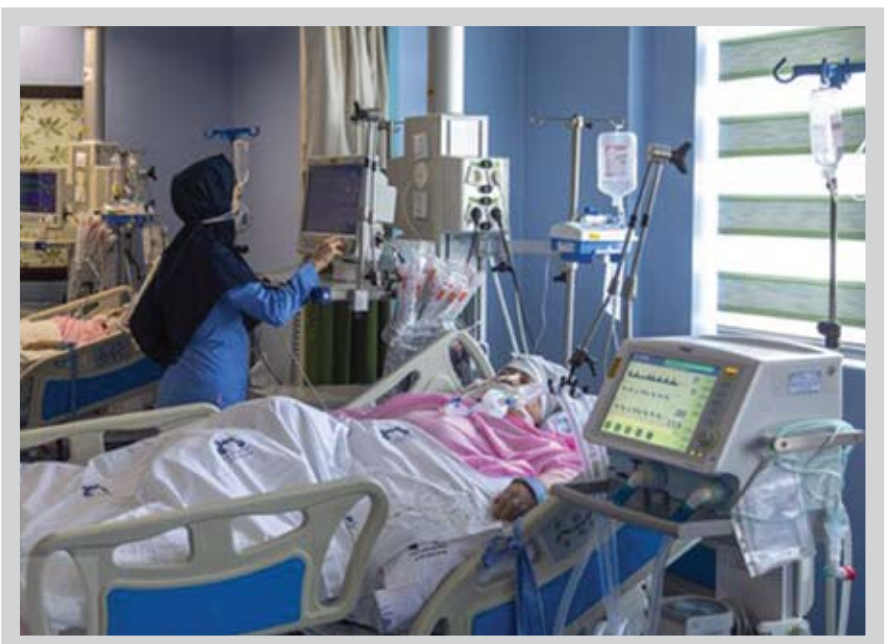

گروه اجتماعی
ادامه از صفحه اول

او در ادامه به این نکته هم اشاره می‌کند که «نام هر دستگاه یا وزارتخانه‌ای نمایانگر چشم‌انداز و مأموریت آن مجموعه است، در خیلی از کشورها این وزارتخانه، تحت عنوان «سلامت» شناخته می‌شود و در کشور ما عنوان این وزارتخانه بیشتر تداعی‌کننده مسائل درمانی است. یعنی دیدگاه وزارت هم با توجه به عنوان آن بیشتر مبحث پزشکی هست تا حوزه سلامت و به این دلیل وزرایی که انتخاب می‌شوند، پزشک هستند. به نظرم بد نیست در آینده برای تغییر عنوان این وزارتخانه فکر اساسی کرد. اما به هر روی تصور ما از وزیر بهداشت به‌عنوان کسی که پزشک است و مسائل پزشکی را باید حل کند درست نیست. مسائل و تصمیمات اقتصادی و سیاسی به طور مستقیم و غیرمستقیم در حوزه سلامت تأثیر جدی دارد لذا وزیر بهداشت، وزیر پزشکان یا رئیس سازمان نظام پزشکی نیست بلکه باید به اصول کلی مدیریت آشنا و به مسائل کلان کشور اشراف داشته باشد. هم بخشی‌نگری نکند و هم متوجه این موضوع باشد که بهبود فضای کسب‌وکار و اقتصاد و توسعه کلی کشور و... در حوزه سلامت اثرات مستقیم دارد و به سهم خود به عنوان عضو دولت در این راستا کمک کند. فقط دنبال هزینه کردن منابع نباید باشد بلکه بتواند منابع جدید مالی هم ایجاد کند.»

اجباری به پزشک بودن وزیر بهداشت و درمان نیست

دکتر اسدی تصریح می‌کند: «پزشک هم اگر دانش و تجربه و فن و هنر مدیریت کلان را داشته باشد، می‌تواند مدیریت کند و وزیر بشود. ولی اجباری به پزشک بودن وزیر بهداشت و درمان نیست. این تصور که یک پزشک فوق تخصص حاذق و خوشنام یا یک استاد دانشگاه باسابقه و عالم حتما وزیر با کفایت و کارآمدی هم خواهد بود، درست نیست. وزیر که نمی‌خواهد جراحی کند یا بیماری را تشخیص و درمان کند. بلکه باید توان مدیریت حوزه سلامت کشور را با ویژگی‌های خاص خودش، مطابق استانداردهای جهانی داشته باشد و با توجه به تجارب دیگر کشورهای موفق و به کارگیری نیروهای خلاق و توانمند و با تجربه این عرصه را مدیریت کند.»

سال‌هاست که ساختار عریض و طویل نظام سلامت به شکل کامل در اختیار پزشکان بوده و این مسئله تعارض منافع را پدیده آورده است. با این حال نایب رئیس سازمان نظام پزشکی تهران بزرگ تعارض منافع را تنها محدود به وزارت بهداشت ندانسته و می‌گوید: «وزیر در هر وزارتخانه‌ای می‌تواند در مظان اتهام تعارض منافع باشد. حتی ممکن است در وزارت آموزش و پرورش و صمت و سایر وزارتخانه‌های دیگر نیز این تعارض منافع و تبعیض‌ها وجود داشته باشد اما برای رفع این تعارض، پزشک نبودن وزیر بهداشت نمی‌تواند راهبرد و راهکار نهایی باشد.»

مشکل اصلی وزارت بهداشت؛ فرد نیست، ساختار حاکم است

محمد شریفی مقدم، دبیرکل خانه پرستار نیز به این تعارض منافع اشاره دارد و معتقد است تصمیم‌گیران باید این بحث را در نظام سلامت حل کنند. او تأکید می‌کند: «مشکل اصلی وزارت بهداشت و درمان؛ فرد نیست. مشکل سیستم و ساختار حاکم بر این وزارتخانه است. حتی اگر قوی‌ترین فرد غیرپزشک هم در این سیستم قرار بگیرد، بازهم به‌تنهایی قادر نخواهد بود اقدام مؤثری انجام دهد، مگر اینکه ساختار پوسیده و پراشکال این حوزه دستخوش تغییر و تحولی اساسی شود. بر این اساس تصور می‌کنم پزشک بودن یا نبودن شخص وزیر مسئله ثانویه است. برای برون‌رفت از چالش‌های نظام سلامت به اراده‌ای فراتر از وزارت بهداشت نیاز داریم تا با اصلاح سیاست‌های آمیخته به تعارض منافع، اصلاح نظام پرداخت غیرعادلانه و تغییر ساختار فرسوده و ناکارآمد، وضعیت حوزه سلامت را بهبود بخشد.» دبیرکل خانه پرستار عنوان می‌کند: «در هیچ کجای دنیا تقریبا وزارتی تحت عنوان «بهداشت و درمان و آموزش پزشکی» وجود ندارد، در سایر کشورها از جمله مالزی این مجموعه «وزارت سلامت» و در انگلیس «وزارت سلامت و تأمین اجتماعی» نام دارد و از میان ۱۰ کشور برتر دنیا در حوزه درمان و سلامت، در ۹ کشور از جمله انگلیس، آمریکا، کانادا، مالزی و فرانسه وزیر حوزه سلامت، پزشک نیست و افراد حقوقدان و کسانی که در حیطه اقتصاد سلامت تحصیل کرده‌اند، تولی‌گری این بخش را برعهده دارند و البته علت موفقیت این کشورها فقط غیرپزشک بودن شخص وزیر نیست بلکه روش‌ها و مدل‌های موفقی دارند و ضمن شفافیت و مسئولیت‌پذیری، تعارض منافع را برنمی‌تابند؛ این‌ها موارد فراموش شده در حکمرانی کشور ما و به‌ویژه در حوزه سلامت است. بنابراین آنچه از شخص وزیر مهم‌تر است، سیستم و ساختار حاکم بر این مجموعه است که اولویت نخست آن باید صحت و سلامت مردم باشد و آنچه نارضایتی‌ها را به شکل‌های مختلف نشان می‌دهد، ناشی از سیاست‌های غلط سه دهه گذشته بوده است.»

شریفی مقدم خاطرنشان می‌کند: «سیستمی که در نظام سلامت مابه‌ویژه در وزارت بهداشت حاکم است در هیچ کجای دنیا سابقه ندارد، سیستمی که در آن فقط منافع یک گروه خاص تأمین می‌شود و هیچ کس هم رضایت ندارد. چنانچه ساختار قوی‌ای ایجاد و سیستم فعلی تغییر کند، آن زمان شخص وزیر می‌تواند مأموریت خود را به درستی انجام بدهد. منهای تخصص؛ باید فردی که در رأس این مجموعه قرار می‌گیرد، دارای علم و تجربه مدیریت باشد. ما در نظام سلامت مشکل تخصص نداریم و به بهترین شکل خدمات تخصصی ارائه می‌شود، مشکل، مدیریتی است. رؤسای بیمارستان‌ها، دانشگاه‌ها و وزیر بهداشت و درمان درحالی پزشک هستند که فاقد دانش مدیریتی لازمند. در اغلب کشورها، قوی‌ترین مدیران در رأس مجموعه‌های بیمارستانی، دانشگاه‌ها و وزارت سلامت قرار می‌گیرند. به‌عنوان مثال بیش از ۹۰ درصد رؤسای بیمارستان‌ها در آمریکا افراد غیرپزشک هستند که تحصیلات اقتصاد سلامت دارند. ۵۰ درصد رؤسا هم عمدتا پزشک عمومی هستند که دوره‌های مدیریتی را گذرانده‌اند و هیچ‌گونه انتفاعی هم از بخش خصوصی نمی‌برند، درحالی که وزرای ما دارای کلینیک خصوصی و مطب‌اند و هفته‌ای یک روز در بیمارستان حضور دارند. این رویه در سیستم مدیریتی جواب نمی‌دهد. وزیر و رؤسای بیمارستان‌ها باید علم مدیریت و تجربه آن را داشته باشند. نظام سلامت ما نیاز به جراحی دارد، جراحی هم با عوارض و مقاومت‌هایی همراه است، هم‌اکنون که فرصتی فراهم شده تا فردی از بدنه نظام سلامت در رأس قوه اجرایی قرار گیرد، همه باید کمک و حمایت کنیم تا این تغییرات بنیادین در نظام سلامت انجام شود.»

امادا بویش‌چیوایی، کارشناس سیاست‌گذاری حوزه سلامت مبسوط‌ترین توضیحات را در این مورد ارائه و برای ابراز مخالفتش با پزشک بودن وزیر بهداشت علاوه بر ضرورت تخصص‌گرایی، به مسئله پرتکرار تعارض منافع اشاره دارد و در گفت‌وگو با «رسالت» تشریح می‌کند: «موضوع تعارض منافع در کشور ما، تازه از ابتدای دهه ۹۰ و اواخر دهه ۸۰ مطرح شده و تا امروز هم در این باره اقدامات پژوهشی صورت گرفته و گزارش‌هایی نوشته شده است، ولی در دنیا یک موضوع شناخته شده و صاحب ادبیات است و در حکمرانی بسیاری از کشورها مورد توجه قرار گرفته. موضوع تعارض منافع نه فقط در بحث نظام سلامت بلکه در کلیت حکمرانی بررسی شده و تأثیرش بر روندهای حکمرانی ارزیابی شده است. این پدیده سطوح مختلفی دارد و در یک طبقه‌بندی می‌تواند ساختاری و یا فردی باشد. به لحاظ ساختاری میان مأموریت‌ها و اهداف مختلف یک سازمان می‌تواند این تعارض وجود داشته باشد و در وزارت بهداشت نیز به طور عام این مسئله به شکل ساختاری وجود دارد. نفع ساختاری این وزارتخانه به‌عنوان ارائه‌دهنده خدمت در عرضه بیشتر خدمات درمانی است، درحالی که مأموریت و وظیفه این مجموعه در راستای حفظ و ارتقاء سلامت، بیشتر توسعه بهداشت را ایجاب می‌کند و این از نمونه‌های واضح تعارض منافع است. تعارض بین وظیفه تأمین و نظارت بر کیفیت دارو در سازمان غذا و دارو نیز یکی دیگر از مثال‌های کلاسیک تعارض منافع ساختاری در حوزه سلامت است. اما تعارض منافع فردی هم مطرح است، و نه فقط در خصوص جایگاه وزیر بهداشت بلکه در مورد تمامی مناصب مدیریتی حوزه سلامت این مسئله مطرح است و همان طور که اشاره کردم به صورت عام، قابل تسری به جایگاه‌های مختلف حکمرانی در سایر بخش‌ها و در تمامی کشورهاست. طبیعتا در وزارت بهداشت به دلیل گستره دسترسی‌ها و تنوع وظایفی که شخص وزیر در حوزه حکمرانی دارد، این مسئله اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. به طور مثال بخش مهمی از کالاهای وارداتی از جمله دارو و تجهیزات پزشکی و البته غذا نیاز مند اخذ مجوز از وزارت بهداشت و سازمان غذا و دارو است، به علاوه این دستگاه تنها دستگاه دولتی است که به موازات وزارت علوم به طور گسترده به اداره سیستم آموزش عالی می‌پردازد. همچنین بزرگترین منبع درآمدی دولت، وزارت بهداشت است و بزرگترین منبع درآمدی این وزارتخانه - با فاصله تقریبا غیرقابل مقایسه‌ای - مربوط به بخش درمان است. همه این‌ها یعنی وزارت بهداشت یکی از بزرگترین دستگاه‌های کشور است که یکی از بالاترین بودجه‌های دولتی به این وزارتخانه اختصاص می‌یابد. همه این موارد به‌جایگاه وزیر بهداشت اهمیت خاصی می‌دهد و البته امکان بروز تعارض منافع را افزایش می‌دهد.»

تأثیر غیرقابل انکار تعارض منافع در بروز مشکلات ریشه‌ای وزارت بهداشت

چیوایی با تأکید بر اینکه مسئله تعارض منافع فردی برای جایگاه وزیر بهداشت موضوع جدیدی نیست، می‌گوید: «در سنوات مختلفی که دولت جدید در آستانه تشکیل و یا معرفی وزیر بهداشت بوده، این موضوع که وزیر بهداشت فعال بخش خصوصی نباشد، به‌عنوان یک شاخص مهم مطرح شده است. علت اصلی مطرح شدن این ضرورت نیز به یکی از مهمترین اشتباهات سیاست‌گذاری در دهه هشتاد بازمی‌گردد. جایی که بین تعرفه بخش خصوصی و دولتی اختلاف فاحش حدود ۱۰ برابری در طی دو سال ایجاد شد و این مسئله به فعالیت هم‌زمان پزشکان بخش دولتی در بخش خصوصی و تشدید پدیده دو شغلگی Dual Practice منجر شد. موضوعی که همچنان به‌عنوان یک مسئله حاد در حوزه درمان کشور وجود دارد و آسیب‌ها و پیامدهای منفی بسیاری به همراه داشته است. از جمله این پیامدها، ارجاع بیمار از بخش دولتی به خصوصی و خالی شدن و ناکارآمدی بخش دولتی است. زمانی که «گسترش بخش خصوصی در حوزه درمان» در کنار «مسئله دو شغلگی» قرار گرفت، ما شاهد ظهور مدیرانی بودیم که به طور هم‌زمان در بخش دولتی فعالیت و در بخش خصوصی صاحب سهام بودند و در برخی مواقع به مدیریت بخش دولتی هم تسری پیدا کرد. البته این عارضه تا عالی‌ترین سطوح مدیریت نظام سلامت هم انتشار داشته. یکی از نمونه‌های معروف آن به اوایل دهه نود و سهامداری وزیر وقت دریکی از بزرگترین بیمارستان‌های زنجیره‌ای چشم پزشکی کشور برمی‌گردد. سایر افرادی هم که به‌عنوان وزیر معرفی شدند، بیش یا کم هم‌زمان در بخش خصوصی و دولتی فعال بودند. همین موضوع باعث ایجاد بستری برای اخذ تصمیمات ناکارآمد است. البته باید به این نکته توجه کرد که حتما و الزاما تمام تصمیمات این افراد غلط نبوده، اما منطق و مبانی تعارض منافع به ما می‌گوید این موضوع، زمینه بروز تصمیمات اشتباه در حکمرانی را فراهم می‌کند. ما در حالی نتوانسته ایم این مسئله را حل کنیم که سهامداری بخش خصوصی و فعالیت هم‌زمان در بخش خصوصی و دولتی یک چالش مهم است. در این وزارتخانه، وزرایی مشغول به کار بوده‌اند که در عین پذیرش مسئولیت سنگین وزارت، فعالیت درمانی بخش خصوصی را نیز هم‌زمان دنبال می‌کردند که می‌تواند بستر انحراف در سیاست‌گذاری در حوزه سلامت را فراهم سازد. ما از این پدیده رها نشده‌ایم و امیدوارم در دولت چهاردهم، این مسئله به طور کامل حل و یا حداقل شفاف بشود؛ نه در خصوص وزیر بهداشت بلکه در مورد همه وزرا و نه فقط در خصوص شخص وزیر بهداشت بلکه در مورد دستاد وزارتخانه و رؤسای دانشگاه‌های علوم پزشکی نیز باید این تعارض منافع شفاف شده و تا جای ممکن رفع و افراد با انگیزه و تمام‌وقت در حوزه‌های مدیریتی بهداشت و درمان کشور به کار رفته شوند.»

چیوایی در ادامه تأثیر تعارض منافع در بروز مشکلات ریشه‌ای وزارت بهداشت را غیرقابل انکار توصیف و تصریح می‌کند: «با این وجود نباید تمام مشکلات را صرفا مربوط به تعارض منافع دانست، ما مسائل دیگری هم داریم و باید مسئله‌یابی نظام سلامت به شکل صحیح انجام بشود. بدون تردید در حل این موضوع یکی از چند محور اصلی، تعارض منافع است و باید به این موضوع به صورت جدی توجه کرد.»

سلامت یک موضوع صرفا بالینی نیست

این کارشناس حوزه سلامت با تأکید بر این مطلب که افراد فعال در حوزه اقتصاد سلامت و کسانی که در این زمینه تحصیل کرده‌اند، قادرند تولی‌گری حوزه سلامت را به عهده بگیرند، بیان می‌کند: «برای درک بهتر این موضوع که تولی‌گری فردی با دانش و مهارت و سابقه اقتصاد مدیریت و سیاست‌گذاری تا چه حد برای سکانداری وزارت بهداشت و درمان ضروری است، باید به این مهم اشاره کرد که اساسا موضوع سلامت صرفا بالینی نیست و در نهایت ۲۰ تا ۲۵ درصد آنچه ما از آن به‌عنوان سلامت یاد می‌کنیم مربوط به حوزه بهداشت و درمان است و ۷۵ تا ۸۰ درصد آن به مؤلفه‌های اجتماعی سلامت و مسائل اقتصادی جامعه ارتباط دارد، با این وجود وزارت بهداشت نه فقط متولی بخش بهداشت و درمان بلکه متولی سلامت به تمام معناست. وزارت بهداشت و شخص وزیر باید بر حوزه‌های اقتصادی و اجتماعی اشراف کافی و وافی داشته باشند و شخصی که می‌خواهد در قامت وزیر موضوع سلامت را به‌عنوان یک حق پیگیری کند باید حقوق بداند. از طرفی دانستن اقتصاد تأثیر بسیار بیشتری از دانستن موضوع بالینی در حوزه سلامت دارد، چرا که امروزه عمده مسائل نظام سلامت ما اقتصادی است. حوزه‌ای که بالغ بر ۸۰۰ هزار میلیارد تومان گردش مالی دارد، و بودجه دولتی آن بیش از ۳۵۰ هزار میلیارد تومان برآورد می‌شود؛ حتما و قطعا نیازمند یک نگرش اقتصادی برای اداره بهینه است. حتی آن ۲۰ تا ۲۵ درصدی هم که مربوط به بهداشت و درمان است اگر به صورت طولی و عرضی بررسی کنیم، متوجه خواهیم شد که تنها معطوف برامر درمان نیست لذا صرف پزشک بودن وزیر اثرگذار نخواهد بود، چون این بخش مشتمل بر بهداشت، پیشگیری، توانبخشی و ترویج سلامت است و این موارد الزاما درمانی نیستند.» چیوایی خاطرنشان می‌کند: «پزشکی در بسیاری از بخش‌ها محدود به درمان است و با در برخی حوزه‌ها نظیر توانبخشی یا بهداشت نیز مباحثی در رشته‌های مربوط به پزشکی ارائه شده اما عمدتا بر درمان متمرکز است، از این رو سلامت فقط بهداشت و درمان نیست و خود این مقوله هم به صورت مطلق بر حیطه درمان معطوف نیست. بخش عمده آن سیاست‌گذاری و بخش عمده‌ترش اقتصاد بهداشت و درمان است که ماهیت اقتصادی دارد. اینکه در حال حاضر هزینه‌های بهداشت و درمان ما زیاد می‌شود به خاطر بی‌توجهی به اقتصاد این مقوله است و افراد متخصص این حوزه هیچ‌گاه وزیر بهداشت نبوده‌اند. همان طور که اشاره کردم این وزارتخانه ۲۰ تا ۲۵ درصد مفهوم سلامت را در اختیار دارد اما صد درصد آن را تولی‌گری می‌کند، بنابراین به دلایل متعدد وزیر بهداشت نباید لزوما پزشک باشد و حتما باید شخص وزیر بر حوزه‌های اقتصاد سلامت، مدیریت بهداشت و درمان و سیاست‌گذاری سلامت مسلط و آگاه باشد تا بتواند مدیریت بهینه‌ای در این وزارتخانه اعمال کند. امیدوارم در دولت چهاردهم برای این منظور تصمیمی خردمندانه اتخاذ شود.»

وزیر بهداشت باید پزشک باشد

دکتر پیمان سلامتی، متخصص طب پیشگیری و پزشکی اجتماعی و استاد دانشگاه علوم پزشکی تهران برخلاف دیدگاه‌ها و نظراتی که در این گزارش مطرح شده، بر پزشک بودن وزیر بهداشت و درمان تأکید و در گفت‌وگو با «رسالت» می‌گوید: «این وزارتخانه یکی از بزرگترین وزارتخانه‌های کشور است، و همان طور که از عنوان آن پیداست، شخص وزیر باید پزشکان سروکار دارد و اداره این مجموعه دشوار و بسیار پیچیده است، طبیعتا فردی که در این حوزه تحصیل نکرده، بر موضوعات اشراف ندارد و از جزئیات مطلع نیست. یک وزیر بهداشت غیرپزشک تا بخواهد تجربیاتش را در این حوزه شروع کند و با مسائل و مشکلات موجود کنار بیاید، زمان می‌برد. مدیریت‌های میانی وزارت بهداشت می‌توانند غیرپزشک باشند اما شخص وزیر بهتر است که پزشک باشد.» این متخصص طب پیشگیری در پاسخ به این پرسش که «چرا وزیر بهداشت هیچ‌گاه از بین فارغ‌التحصیلان رشته‌های سیاست‌گذاری سلامت، مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی و اقتصاد سلامت که نسبت به پزشکان کمتر در معرض تعارض منافع هستند- انتخاب نشده است؟» توضیح می‌دهد: «طی چند دهه اخیر خوشبختانه در رشته‌های تخصصی مورد اشاره، پزشکانی فارغ‌التحصیل شده‌اند و این امکان برای تولی‌گری آنان در حوزه سلامت فراهم است.» او سپس عنوان می‌کند: «اگرچه فارغ‌التحصیلان رشته‌های سیاست‌گذاری سلامت، مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی و اقتصاد سلامت از دانش کافی در این خصوص برخوردار هستند ولی متأسفانه تجربه اجرایی لازم برای تصدی پست‌های سیاست‌گذاری را ندارند.» به هر روی باید معیارهای مناسبی را برای انتخاب وزیر بهداشت مشخص و بعد به سمت تربیت مدیران بدون تعارض منافع حرکت کرد و به این نکته توجه نمود که وزیر باید مدیر باشد، نه الزاما یک پزشک متخصص. همچنین لازم است در این دولت با تغییر ریل قطار نظام سلامت، ساختار آن را متحول کرد.

آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
حوزه ثبتی تنکابن
نظربه مواد ۱ و ۱۳ قانون تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مصوب مرحله ۱۳۹۰/۹/۲۰-۱۹۰املاک متقاضیانی که در هیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی تنکابن مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلامعارض آنان محرز و برای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل آگهی می گردد.
املاک متقاضیان واقع در قریه مرزه پلاک ۳ اصلی بخش ۲
۹۵۷ فرعی سارا نامی به کدملی ۰۰۷۰۵۲۱۸۷۵ نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مشتمل بربنای در حال احداث به مساحت ۳۰۰/۳۰ مترمربع انتقالی از مالک لیلی نجمی
املاک متقاضیان واقع در قریه بلنگ آباد علیا پلاک ۱۸ اصلی بخش ۲
۱۵۷ فرعی حمیدرضا دوستی کلاه کبودی به کدملی ۳۲۵۶۲۰۲۳۹۱ نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مشتمل برساختمان به مساحت ۲۲۰ مترمربع انتقالی از مالک سهیل سجودی
املاک متقاضیان واقع در قریه لوله ده پلاک ۲۱ اصلی بخش ۲
۲۲۳ مفروزی از ۶۸ فرعی لاله رحیم پور کامی به کدملی ۲۰۶۴۸۸۹۷۰۱ نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مشتمل بر ساختمان به مساحت ۱۷۰ مترمربع مالک مشاعی
املاک متقاضیان واقع در قریه قلعه سرپلاک ۲۳ اصلی بخش ۲
۲۶۵ فرعی اشرف حق نژاد به کدملی ۴۸۹۸۹۷۵۷۶۳ نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۵۵ مترمربع انتقالی از مالک رسمی محسن امین دهقان
املاک متقاضیان واقع در قریه هنگو (عبداله آباد) پلاک ۲۴ اصلی بخش ۲
۲۲۱ فرعی کیوان گرجی به کدملی ۲۱۸۰۳۵۳۰۹۱ نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۷۱۲/۸۰ مترمربع انتقالی از مالک رسمی محمدعلی تقوی
۲۲۲ فرعی محمدخانی آبادی به کدملی ۰۴۹۳۵۵۹۲۵۶ - نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۴۱۲/۳۲ مترمربع انتقالی از مالک رسمی تقی اسعدی
املاک متقاضیان واقع در قریه گراکو پلاک ۴ اصلی بخش ۴
۸۴۰ فرعی امیرعرشیا فلاحی با ولایت قهری مهرداد فلاحی به کدملی ۰۰۲۶۶۶۰۵۷۱ و امیرارسلان فلاحی با ولایت قهری مهرداد فلاحی به کدملی ۰۰۲۶۵۱۰۱۳۸ سهم هرکدام به ترتیب سه دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین به مساحت ۲۱۸ مترمربع انتقالی از مالک رسمی مهرداد فلاحی
املاک متقاضیان واقع در قریه زنگشامحله پلاک ۱۸ اصلی بخش ۴
۱۰۳۴ فرعی مصطفی نوری به کدملی ۲۲۱۹۳۹۷۳۲۷ نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۰۱ مترمربع انتقالی از مالک رسمی وحید استبصاری
املاک متقاضیان واقع در قریه خوبانرگاه پلاک ۲۰ اصلی بخش ۴
۴۷۹۰ مفروزی از ۲۵۲ فرعی لیلا شیرود قربانیان به کدملی ۰۰۷۱۴۴۵۳۰۷ نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مشتمل بر ساختمان به مساحت ۱۸۰ مترمربع انتقالی از مالک مشاعی
۴۷۹۳ مفروزی از ۱۰۱۳ فرعی محمد منتقمی آتانی به کدملی ۲۲۱۹۵۰۹۹۶ نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مشتمل بر ساختمان به مساحت ۲۹۹/۵۶ مترمربع انتقالی از مالک مشاعی
املاک متقاضیان واقع در قریه سنگراسر پلاک ۱۵۲ اصلی بخش ۴
۸۹ فرعی حلیمه رضایی آدریانی به کدملی ۱۱۴۴۳۴۵۵۰۴ نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۵۰ مترمربع انتقالی از مالک رسمی نسرین رضائی آدریانی
املاک متقاضیان واقع در قریه شعیب کلایه پلاک ۱۲۲ اصلی بخش ۴
۱۶۳ مفروزی از ۴۴ فرعی بهرام نصیرشعیبی به کدملی ۲۲۱۸۴۱۳۱۷۵ نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین به مساحت ۶۴۹۲/۸۸ مترمربع انتقالی از مالک رسمی تقسیم نامه وراث
۱۶۴ مفروزی از ۴۴ فرعی بهرام نصیر شعیبی به کدملی ۲۲۱۸۴۱۳۸۶۸ نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین به مساحت ۶۳۶۲/۹۲ مترمربع انتقالی از مالک رسمی تقسیم نامه وراث
املاک متقاضیان واقع در قریه پسکلایه بزرگ پلاک ۱۱۳ اصلی بخش ۳
۱۷۴۹ مفروزی از ۴۳۵ و ۴۳۶ فرعی طاهره شکوری به کدملی ۲۲۱۸۰۵۷۱۴۶ نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مشتمل بر ساختمان به مساحت ۳۲۲/۹۰ مترمربع انتقالی از مالک مشاعی
املاک متقاضیان واقع در قریه لشکرک پلاک ۲۶ اصلی بخش ۳
۵۶۶۶ فرعی الهام نیک کار به کدملی ۲۲۱۹۸۶۰۹۱۴ و ایراندخت نیک کار به کدملی ۲۲۱۰۰۸۶۲۳۱ سهم هرکدام به ترتیب سه دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۶۰۰ مترمربع انتقالی از مالک رسمی مریم نیک کار
املاک متقاضیان واقع در قریه کرجکله پلاک ۵۷ اصلی بخش ۳
۱۶۳۶ مفروزی از ۶۰۷ فرعی حمیدرضا دالوند به کدملی ۴۰۷۱۸۶۴۷۶۱ نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۵۰ مترمربع انتقالی از مشاعی
املاک متقاضیان واقع در قریه امام زمین پلاک ۷۲ اصلی بخش ۳
۱۷۸ فرعی فاطمه نارمکی به کدملی ۰۰۴۵۸۷۳۷۰۴ نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مشتمل برساختمان به مساحت ۴۴۵ مترمربع انتقالی از مالک رسمی سهیلا جیریان
۱۷۹ فرعی ابوالفضل قربانی به کدملی ۳۷۰۹۱۴۵۸۹ - نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مشتمل برساختمان به مساحت ۴۴۵ مترمربع انتقالی از مالک رسمی سهیلا جیریان
۱۸۰ فرعی ابوالفضل قربانی به کدملی ۳۸۰۹۱۴۵۸۹ - نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مشتمل برساختمان به مساحت ۲۵۳/۵۰ مترمربع انتقالی از مالک رسمی سهیلا جیریان
املاک متقاضیان واقع در قریه هراتبر پلاک ۸۴ اصلی بخش ۳
۳۸۲ مفروزی از ۴۷ فرعی مهدی احسانی درخشانی به کدملی ۴۰۵۱۷۵۵۶۴۹ و محمد احسانی درخشانی به کدملی ۴۰۵۰۹۸۶۲۸۰ سهم هرکدام به ترتیب سه دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مشتمل برساختمان به مساحت ۷۲۳/۸۰ مترمربع انتقالی از مالک مشاعی
املاک متقاضیان واقع در قریه پلطان پلاک ۸۷ اصلی بخش ۳
۵۰ فرعی میترا محمدی هنده خاله به کدملی ۲۲۱۹۷۲۰۶۰۱ نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۷۰ مترمربع انتقالی از مالک رسمی ابوالفضل شریعتی
املاک متقاضیان واقع در قریه کتکله پلاک ۱۱۱۴ اصلی بخش ۳
۱۳۰۹ فرعی مصطفی بیات به کدملی ۳۹۳۳۹۲۳۲۲۰ نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مشتمل برساختمان به مساحت ۵۷۱ مترمربع انتقالی از مالک رسمی ماشاالله سعیدیان
املاک متقاضیان واقع در قریه کلیشم پلاک ۲۰۴ اصلی بخش ۳
۵۵۶ مفروزی از ۹ فرعی ام البنین حاتمی پور به کدملی ۲۲۱۹۵۹۷۱۸۰ و صادقعلی قبادپور به کدملی ۲۲۱۸۵۵۷۹۵۹ سهم هرکدام به ترتیب سه دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مشتمل برساختمان به مساحت ۳۸۳ مترمربع انتقالی از مالک مشاعی
املاک متقاضیان واقع در قریه برسه پلاک ۲۱۶ اصلی بخش ۳
۶۶۴ فرعی ایران ایمان پرور به کدملی ۲۲۷۹۸۷۸۴۴۵ و زهرا استادی به کدملی ۵۸۰۹۹۲۶۶۷۳ سهم هرکدام به ترتیب سه دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مشجر مشتمل بربنای احداثی به مساحت ۳۹۱ مترمربع انتقالی از مالک رسمی مهسا ابوالقاسمی مقدم
لذا به موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ آئین نامه مربوطه این آگهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق این روزنامه محلی و کثیرالانتشار در شهر منتشرو در روستا علاوه بر انتشار رای هیات الصاق تا در صورتی که اشخاص ذینفع به آرای اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی و در روستاها از تاریخ الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نماید. معترض باید ظرف یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم درخواست به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است و در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل را ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست. بدیهی است برابر ماده ۱۳ آئین نامه مذکور در مورد قسمتی از املاکی که قبلا اظهارنامه ثبتی پذیرفته نشده واحد ثبتی با رای هیات پس از تنظیم اظهارنامه حاوی تحدید حدود مراتب را در اولین آگهی نوبتی و تحدید حدود به صورت هم زمان به اطلاع عموم می رساند و نسبت به املاک در جریان ثبت و فاقد سابقه تحدید حدود واحد ثبتی آگهی تحدید حدود را به صورت اختصاصی منتشرمی نماید.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۴/۱۹ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۵/۲ م الف ۱۷۴۹۵۲۱
معاون مدیرکل و سرپرست ثبت اسناد و املاک تنکابن - صفرضوانی گیل کلانی

آگهی تغییرات شرکت سهامی خاص کیمیاکالای رازی به شناسه ملی ۱۰۱۸۷۵۰۱۱۳۶ و به شماره ثبت ۵۰۵۴۸۱ به استناد صورتجلسه مجمع عمومی فوق العاده مورخ ۱۴۰۳/۰۴/۱۹ تصمیمات ذیل اتخاذ شد سرمایه شرکت از مبلغ ۱۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰ ریال به مبلغ ۱۶۳۰۰۰۰۰۰۰۰ ریال منقسم به ۱۶۳۰۰۰۰۰۰۰ سهم ۱۰۰۰ ریالی با نام عادی که تماما از طریق مطالبات حال شده افزایش یافت و ماده مربوطه در اساسنامه اصلاح و ذیل ثبت از لحاظ افزایش سرمایه در تاریخ فوق الذکر تکمیل و امضا گردیده است. سازمان ثبت اسناد و املاک کشور اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیر تجاری تهران (۱۷۵۵۲۱۵)

آگهی تغییرات شرکت سهامی خاص آهن کاران گلچین به شناسه ملی ۱۰۲۲۰۱۶۶۷۷۳ و به شماره ثبت ۴۷۱۷۵۸ به استناد صورتجلسه مجمع عمومی فوق العاده مورخ ۱۴۰۳/۰۳/۲۰ تصمیمات ذیل اتخاذ شد محل شرکت به واحد ثبتی اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیر تجاری ارومیه به آدرس استان آذربایجان غربی، شهرستان ارومیه، بخش مرکزی، دهستان باراندوزچای جنوبی، روستای عیسی لو، جاده مهاباد، کوچه اصلی، پلاک ۰، طبقه همکف به کدپستی: ۵۷۳۳۱۸۴۰۰۵ انتقال یافت و ماده مربوطه در اساسنامه اصلاح گردید. سازمان ثبت اسناد و املاک کشور اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیر تجاری تهران (۱۷۵۵۲۱۳)

آگهی تغییرات شرکت سهامی خاص کیمیاکالای رازی به شناسه ملی ۱۰۱۸۷۵۰۱۱۳۶ و به شماره ثبت ۵۰۵۴۸۱ به استناد صورتجلسه مجمع عمومی فوق العاده مورخ ۱۴۰۳/۰۴/۱۹ تصمیمات ذیل اتخاذ شد سرمایه شرکت از مبلغ ۱۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰ ریال به مبلغ ۱۶۳۰۰۰۰۰۰۰۰ ریال منقسم به ۱۶۳۰۰۰۰۰۰۰ سهم ۱۰۰۰ ریالی با نام عادی که تماما از طریق مطالبات حال شده افزایش یافت و ماده مربوطه در اساسنامه اصلاح و ذیل ثب